

over dette nye Udvalg er, at der er paa Stabelen lidt mere Laan.

Og saa er der Ministerens udtalte Villie overfor Koncentration og hans Forbud mod ligefrem Svindel. Hvorfor det kun skal forbydes at svindle i Klædevarerbranchen, kan jeg ikke forstaa. Ved vort Forslag i Fjor tilsigtede vi at udelukke Svindel i alle Brancher; efterhaanden som Svindelen viste sig, var det vor Hensigt, at man skulde slaa ned paa den. Men Ministeriet har nu fremlagt et Forslag, efter hvilket Indskriden overfor Svindel i Importen begrænses til det, vi i Forvejen har, Papfodtøjet, og udvides til Klædevarer. Hvorfor Hatte, Tekstilvarer, Trikotagevarer og meget andet, hvor der virkelig ogsaa er Svindel, skal holdes udenfor Muligheden af at blive forbudt Adgang til Landet, kan jeg ikke forstaa. Men jeg skal ikke fortabe mig i de Sager, som senere vil komme til Behandling paa anden Maade. Jeg har blot villet fremhæve, at de Lapper, de Ubetydeligheder, de nye Udvalg, og hvad det nu er, man præsenterer, vil ikke give den allerringeste Lindring i Erhvervskrisen eller Formindskelse af Arbejdsløsheden.

Og naar Talen, altsaa den højtærede Statsministers Aabningstale, i øvrigt baade bragte os Skattelettelser og en umulig Plan angaaende Sindssygevæsenet og tilbød os Nedskæring af Rigsdagen og Skolevæsenet, saa erkender jeg, at Ministeren har Ret, naar han paa et Møde sagde, at vi tager fat igen, hvor vi slap. Det er rigtigt: ingenting overfor Erhvervskrisen, men fortsat Nedskæring paa Omraader, som ikke burde være Genstand for Nedskæring. Der var i Talen Tilbud til de Konservative, Tilbud til Skatteborgerforeningen; der var vel ogsaa nogle, der sigtede efter Retsstatsfolkene. Fremtiden vil jo imidlertid vise os, hvad Indholdet af den megen Tale bliver. Endnu er det jo kun Formen og Titlerne, vi kender, og jeg kan derfor godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har ønsket, om jeg saa maa sige, at sætte lidt mere Kulør paa Programmet, end der var i det, da Statsministeren fremlagde det.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup ved jo, hvem der er Regeringens sande Herre, og han giver nu for et Par Dage siden paa de jydsk Landboforeningers Møde den Parole, som er den rigtige. Det er ganske ligegyldigt,

hvad Statsministeren staar og siger herinde; nej, Parolen gives af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, det er ham og hans Folk, der bærer Ministeriet, derom er der jo ingen Tvivl. Disse indsvøbte Statsmandstaler er ikke noget for det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Der fik vi den virkelige Programtale, Programtalen af den Mand, som skaffede os det nuværende Ministerium. Det sagde han jo: Det var Mødet i Odense, det var os Bønder, der skaffede dette Systemskitte, Ministeriet Madsen-Mygdal.

Ja, det er rigtigt, det var Pinstrupperne, der skaffede os det nuværende Ministerium, og det er klart, at det derfor ogsaa er Manden paa de jydsk Landboforeningers Møde, der angiver Parolen. Det er ham, der har Ministeriet i sin Haand. De kan holde nogle Taler nu og da, men naar de ikke passer det ærede Medlem Hr. Pinstrup, saa siger han noget andet, og saa er det det, der passer.

Derfor kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel, som udenfor Salen straks efter denne Tale af det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at den skulde man bare lade ligge uanset og rolig. Naturligvis skal man behandle den roligt, jeg er heller ikke i mindste Maade oplagt til Uro i Anledning af det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale, men Opmærksomhed fortjener den virkelig, og jeg har da ogsaa forstaaet, at det konservative Partis Sekretær har en helt anden Opfattelse; han er fuld af Beundring for det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Medens Formanden for Partiet egentlig helst vilde tage Afstand fra denne Tale, men fandt det mere praktisk saadan roligt at lade den ligge, har det konservative Partis ærede Sekretær ikke ladet skjult, at han beundrer det ærede Medlem Hr. Pinstrup og den Kraft, som udgaar fra denne Egestamme, tror jeg der var Tale om.

Og det kan man jo ikke indvende noget imod. Naar det konservative Partis betydende Sekretær har en saadan udpræget Mening om det Parti, han staar i Samarbejde med, kan det jo kun glæde gensidigt, selvfølgelig. Jeg forstaaer godt, at det konservative Parti har nogle Vanskeligheder. Hvis de, som man siger, hænger et Par Støvler ud, kommer deres Agrarer jo øjeblikkelig og forlanger det Skilt taget ind, og hvis de nu hænger et Svin ud som Skilt, kommer der naturligvis nogle Industrimænd